

Núria Güell. Buenas intenciones

exposicions

ADN Galeria
del 28 de maig
al 31 de juliol
dg. tancat.
Preu: gratis

+ Desa a La meva agenda

Compartir

Informació del lloc

ADN Galeria
c/ Enric Granados, 49
 Alfons X
T. 934 510 064
Anar al mapa

Quan vaig descobrir l'obra de **Núria Güell** (Vidreres, 1981) vaig córrer a explicar a tothom una de les seves obres: *Fora de joc*, del 2009, en què Güell havia contractat un immigrant africà per jugar a fet i amagar amb els espectadors d'una galeria. D'aquesta manera, l'artista matava dos ocells d'un tret: creava un contracte de treball que permetia arreglar la seva situació legal i denunciar l'omissió pública d'aquesta problemàtica. L'anècdota va derivar en una conversa sobre fins a quin punt l'obra era una gest increïble o una broma de mal gust.

L'interès de Núria Güell rau sobretot en això, en la seva posició limítrofa. La seva obra és èticament complexa: és moral però no cau en l'alliçonament, genera debat i complicacions ètiques, no és complaent ni simplista i evidencia les seves pròpies contradiccions. En la seva línia, la segona individual de Güell a l'ADN presenta sis projectes que qüestionen els límits de la institució art i mostren la complexitat ètica de certes problemàtiques. Tot i que cadascun funciona com a projecte autònom, tots comparteixen la implicació personal –física, legal, afectiva– de Núria Güell i la combinació d'acció i discurs.

La trampa de les bones intencions

La mostra gira al voltant de la fragilitat de les bones intencions, un tema que serveix a Güell per fer certa autocrítica i destapar autocomplaença occidental. La primera peça –feta amb **Levi Orta** i titulada justament *Buenas Intenciones*– tracta la doble moral en relació a les antiguitats siries: moltes estan controlades per grups armats, de manera que hom cau en el dilema de si comprar les peces (i salvar-les però finançar l'Estat Islàmic) o no comprar-les (i deixar que el patrimoni sigui definitivament destruït). Güell i Orta van adquirir diverses antiguitats i n'exposen una a la galeria. Per "solucionar" el dilema ètic, col·loquen diverses guardioles per recaptar diners que es destinaran a reenviar les antiguitats a Síria. Els excedents econòmics, però, aniran als comptes personals de Güell i Orta en concepte d'honoraris per la realització de feina caritativa. Una de freda i una de calenta, doncs: Güell i Orta creen una ceba de bones intencions que destapa tot un entramat de prestigi i condescendència.

Descobreix els nous talents de la música

CONTINGUT PATROCINAT

Grec 2016 | 40è aniversari

Segueix llegint

Pau Faus

“Cap polític convencional s'atreveria a fer una cosa així mai de la vida”

Segueix llegint

En una línia similar, *Análisis del discurso* analitza la contradicció que rau en l'obra de Güell. La peça revisa un projecte del 2013, en què va utilitzar una subvenció del MACBA per constituir una cooperativa que permetés legalitzar laboralment el grup d'immigrants que havien estat desallotjats d'algunes naus del Poblenou. En aquest nou marc legal, els immigrants podien ser autònoms i subvertir la llei d'estrangeria. Però la cosa se'n va anar de mare: fets els tràmits de la cooperativa, uns quants membres del consell rector comuniquen a Güell que el portaveu està agafant una posició de poder. Güell escriu al portaveu, però aquest la titlla de blanca i xenòfoba. Güell s'adona que no pot promocionar el projecte, perquè si ho fa la cooperativa rebrà ofertes de feina que resultaran en l'explotació dels treballadors. "No puedo pretender trabajar con lo real y a la vez controlarlo", afirma als vídeos en què reflexiona sobre la qüestió.

La crítica de la institució art

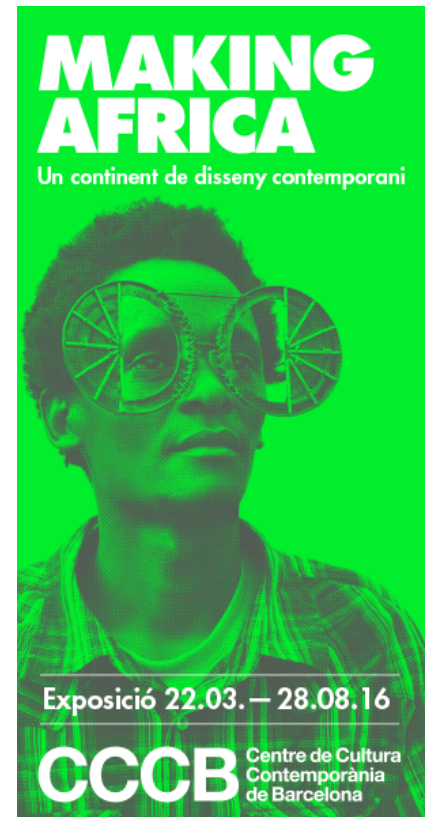
L'obra de Güell en general qüestiona els límits de la institució art i les maneres com es pot utilitzar la seva infraestructura. Sovint ha utilitzat els diners cedits per museus i galeries per dur a terme accions que són difícilment emmarcables en el concepte tradicional d'"art". Què ho fa, que els projectes de Güell s'exposin en galeries? L'art és defineix per la institució que l'acull? Per la presentació, per la mirada dels crítics? Si s'exposés en un casal cultural com a projecte social, l'obra de Güell es consideraria art?

Güell s'aprofita constantment de les llicències dels museus per qüestionar la idea d'art. A *Support Swedish Culture*, va donar feina a quatre gitanos romanesos perquè demanessin almoïna pels carrers de Suècia. Tot el que aconseguissin s'utilitzaria per recaptar fons per subvencionar la cultura sueca i, de pas, els romanesos adquirien un contracte de treball i accés als serveis socials suecs. A l'últim moment, però, el centre d'art que hi participava va decidir cancel·lar el projecte per la seva ètica dubtosa, tot i que va mantenir els sous i els contractes dels romanesos. Però aquests refusaven la decisió de la institució: consideraven que cobrar un sou per no fer res formava part de la segregació a la qual es veien sotmesos normalment. La problemàtica va derivar en un debat entre membres de la institució, el grup de romanesos i la mateixa Güell.

En una línia similar s'emmarca al projecte colombià *La Feria de las Flores*, en què Güell contracta diverses noies menors d'edat explotades sexualment perquè facin de guies en una visita guiada al Museu d'Antioquia de Medellín, amb tot de peces de Fernando Botero. Al vídeo que s'exhibeix, les noies expliquen les seves experiències davant les obres de Fernando Botero (que en alguns casos va utilitzar prostitutes com a models) i mostren alguns dels catàlegs de "venta de virginitats" que circulen pels carrers de Medellín –i que sovint són utilitzats pels mateixos turistes. Així, Güell utilitza l'espai museístic i una simple visita guiada per donar veu a víctimes del turisme sexual, que expliquen la seva experiència justament a turistes.

Com es pot veure, Güell utilitza la institució art per a fins anòmals. En aquest sentit, els seus projectes mostren com l'art és de definició imprecisa i sovint es determina per la institució que l'acull. I alhora, Güell incorporarà tots aquests projectes al seu

Editorial

Coincidint amb el darrer festival de cinema de Cannes, on Netflix no hi presentava cap producció,...

Segueix llegint ➤

catàleg, obtenint així uns rèdits professionals que es podrien arribar a qüestionar. Güell persegueix aquesta contradicció perquè sap que no està en cap posició de superioritat, i a aquesta intenció la col·loca un pas més enllà de la crítica dels mals d'Occident. La situa en un extrem fronterer, que és la zona on passen les coses interessants.

Irene Pujadas
publicat el 13/06/2016

+ LLEGITS

Exposicions

butxaca, 15/06/2016

5 exposicions de fotografia més que...

Amb el festival DOCfield en curs, a la ciutat coincideixen també una...

+

Cine

Xavi Arnaiz, 07/06/2016

Cinema a la fresca a L'illa

Les pel·lícules que es projecten al Cinema a la fresca a L'illa...

+

Proposta

butxaca, 16/06/2016

Born Street Food

Alegria per al paladar: aquest cap de setmana el Pla de Palau es...

+

+ RECENTS

Cine

butxaca, 17/06/2016

Estrenes de la setmana

Les sales de cinema s'omplen aquest cap de setmana amb un nou grapat...

+

Música

Juan Carlos Belmonte, 17/06/2016

Vida Festival 2016

Suposo que comença a ser un tòpic, però no deixa de ser veritat: el...

+

Cine

Xavi Arnaiz, 16/06/2016

Las mil y una noches. Volumen 3: El...

Cadascuna de les tres parts de *Las mil y una noches* sembla partir...

+

Veure'n +

L'agenda

Agenda del dia
La meva agenda
Selecció butxaca

Música

Selecció butxaca
Concerts i sessions
Selecció discos

Cine

Selecció butxaca
Cartellera
L'altra cartellera
Estrenes

Teatre

Selecció butxaca
Cartellera
L'altra cartellera

Exposicions

Selecció butxaca
Cartellera

Llibres

Selecció llibres

A taula

Restaurants
Receptes de temporada

Entrevistes

Editorial

La revista butxaca

Rebre butxaca a casa
Punts de distribució
Fe d'errates